

Horia Gârbea, Sclipiri în timpul dansului, prefață „Crucificat între paranteze”, 2010

Florica Bud, cunoscută pînă de curînd doar ca prozatoare, debutează în poezie printr-un volum elaborat de-a lungul unei perioade semnificative, în paralel cu lucrările ei din alte genuri. Versurile sale mobilizează resurse diferite, de la modelul îndepărtat care este lirica iubirii la Lucian Blaga și pînă la generația *beat* în remix optzecist, ba chiar pînă la erotica dezabuzată și exclusiv carnală a douămiiștilor. Toți acești parametri se regăsesc însă puși într-o nouă ecuație prin viziunea proaspătă și un mod inedit al asocierilor. Florica Bud improvizează pe marginea tuturor șlagărelor poeziei noastre feminine păstrînd distanța și, cu tot feminismul, uneori marcant, un neadormit spirit ludic. Plăcerea jocului cu simbolurile eterne ale dragostei merge de la idila aparent naivă pînă la veritabile imprecații cu rădăcini în folclorul blestemelor. Florica Bud este o poetă a iubirii ce acoperă un registru larg. Fațete etalate din acest sentiment sclipesc pe rînd în poemele ei ca niște paiete sfîrnite de mișcarea rochiei în timpul unui dans elegant.